

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
tel. 257 042 094, ID datové schránky: qr9ab9x
e-mail: arbitr@finarbitr.cz
www.finarbitr.cz

Evidenční číslo: FA/908/2017
Spisová značka (uvádějte vždy v korespondenci): FA/SU/1942/2016

U s n e s e n í

Finanční arbitř příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 22. 12. 2016 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh ■ (dále jen „Navrhovatel“), proti společnosti Česká spořitelna, a.s., IČO 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, spisová značka B 1171 (dále jen „Instituce“), vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci úročení úvěru ve výši diskontní sazby platné v den uzavření smlouvy o úvěru č. ■ s účinností ode dne uplatnění u Instituce, takto:

Řízení se podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavuje.

O d ů v o d n ě n í :

1. Předmět návrhu na zahájení řízení

Navrhovatel se domáhá úročení úvěru ve výši diskontní sazby platné v den uzavření smlouvy o úvěru s účinností ode dne, kdy Navrhovatel uplatnil u Instituce skutečnost, že smlouva o úvěru neobsahuje všechny náležitosti uvedené v § 4 zákona č. 321/2001 Sb., o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru a o změně zákona č. 64/1986 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“). Navrhovatel namítá, že smlouva o úvěru obsahuje nesprávnou výši roční procentní sazby nákladů na úvěr (dále jen „RPSN“), když Instituce do výpočtu nezahrnula „*poplatek za projednání úvěru. poplatek za vedení úvěrového účtu a poplatek za pojištění*“.

Z tvrzení Navrhovatele finanční arbitř zjistil, že Navrhovatel společně s ■ uzavřeli s Institucí dne 26. 3. 2008 smlouvu o úvěru č. ■ (dále jen „Smlouva o úvěru“).

2. Zkoumání podmínek řízení

Kdykoli v průběhu řízení je finanční arbitř povinen z moci úřední zkoumat, tedy nikoliv pouze na návrh jedné ze stran sporu, zda jsou splněny procesní podmínky řízení.

Návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem je podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi nepřijatelný, jestliže ve věci samé již rozhodl soud nebo v téže věci probíhá řízení před soudem. Pokud finanční arbitr existenci takové překážky řízení zjistí, řízení podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastaví.

Aby překážka řízení před finančním arbitrem nastala, musí se soudní řízení týkat jak stejného nároku nebo stavu, tak i týchž osob, jako řízení před finančním arbitrem. Pro určení totožnosti předmětu řízení je přitom nezbytné přesné vylíčení rozhodných skutečností, tedy údajů nezbytných k tomu, aby bylo jasné, o čem má být rozhodnuto. Pokud jsou skutkové okolnosti případu vylíčeny tak, že nárok uplatněný v řízení je třeba opřít o jiné zákonné ustanovení, než na jaké odkazovaly skutkové okolnosti v předchozím řízení, nepůjde o stejný předmět řízení. Totožnost předmětu řízení je současně dána pouze v případě, že se právní důvod uplatňovaného nároku neopírá o jiné skutečnosti, než které tu byly v době původního řízení.

K tomu finanční arbitr odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 21. 2. 2001, sp. zn. 22 Cdo 2545/99, podle kterého „[o] stejnou věc se jedná tehdy, jde-li v novém řízení o tentýž nárok nebo stav, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a týká-li se stejného předmětu řízení a těchže [týchž] osob. Totožnost předmětu řízení je dána, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn.“

3. Zkoumání podmínek řízení v projednávaném sporu

Finanční arbitr zjistil, že Instituce dne 30. 3. 2016 podala návrh na vydání elektronického platebního rozkazu u Okresního soudu v Bruntále.

Návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu Instituce uplatnila svou pohledávku ze Smlouvy o úvěru za Navrhovatelem, když se domáhá zaplacení částky ve výši 172.162,64 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení z částky 171.753,14 Kč od 5. 3. 2016 do zaplacení, úrokem ve výši 12,72 % ročně z částky 171.753,14 Kč od 5. 3. 2016 do zaplacení a kapitalizovaný úrok ve výši 79.884,10 Kč od 27. 4. 2013 do 4. 3. 2016.

Ze shromážděných podkladů a z veřejně přístupných údajů v informačním systému www.infosoud.justice.cz ke spisové značce 16 C 87/2016 finanční arbitr dále zjistil, že Okresní soud v Bruntále vydal na základě návrhu Instituce platební rozkaz, který z důvodu podaného odporu Navrhovatele zrušil a následně nařídil ve věci jednání. Z protokolu o jednání před Okresním soudem v Bruntále ze dne 12. 9. 2016, č. j. 16 C 87/2016-36 (dále jen „Protokol o jednání“), finanční arbitr zjistil, že Okresní soud v Bruntále řízení co do částky 4.807,75 Kč s příslušenstvím zastavil, protože Instituce vzala svůj návrh v tomto rozsahu zpět, a ve zbývajícím rozsahu jednání ve věci odročil na neurčito.

V řízení před finančním arbitrem se Navrhovatel domáhá úročení úvěru ve výši diskontní sazby platné v den uzavření Smlouvy o úvěru s účinností ode dne, kdy Navrhovatel uplatnil u Instituce skutečnost, že Smlouva o úvěru obsahuje nesprávnou výši RPSN. Z Protokolu o jednání přitom vyplývá, že Navrhovatel nesprávnou výši RPSN ve Smlouvě o úvěru namítl u Instituce dne 12. 9. 2016 v rámci řízení před soudem.

Finanční arbitr spatřuje totožnost předmětu řízení s předmětem řízení vedeným před finančním arbitrem. Ačkoliv je soudní řízení vedeno pro přiznání peněžitého plnění ze Smlouvy o úvěru, kdežto Navrhovatel se v řízení před finančním arbitrem domáhá úročení úvěru ze Smlouvy o úvěru ve výši diskontní sazby platné v den uzavření smlouvy o úvěru s účinností ode dne uplatnění nároku u Instituce, v obou případech dochází k rozhodování o existenci či neexistenci práva Instituce požadovat po Navrhovateli peněžité plnění v určité výši.

Finanční arbitr odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) ze dne 12. 12. 2001, sp. zn. 20 Cdo 2931/99, ve kterém Nejvyšší soud uvedl, že „[p]ravomocný rozsudek o žalobě na plnění v sobě zahrnuje (ať už výslovně nebo mlčky) kladné nebo záporné řešení otázky (ne)existence práva nebo právního vztahu, a vytváří proto překážku věci pravomocně rozsouzené pro řízení o žalobě na určení, zda tu právo nebo právní vztah je nebo není, vychází-li ze stejného skutkového základu.“

Totožnost skutkového základu je pak dána tím, že mezi účastníky řízení vznikl, jako vyústění sporných skutečností souvisejících s povinností Navrhovatele splatit Instituci úvěr poskytnutý na základě Smlouvy o úvěru, spor ohledně existence a obsahu práva Instituce požadovat po Navrhovateli určitou peněžitou částku. V tomto případě je přitom rozhodující, kdy Navrhovatel nárok na úročení úvěru diskontní sazbou uplatnil u Instituce. Jelikož z Protokolu o jednání vyplývá, že Navrhovatel takto učinil dne 12. 9. 2016 v rámci probíhajícího řízení před soudem, tj. v době, kdy již Instituce uplatnila svou pohledávku za Navrhovatelem ze Smlouvy o úvěru u soudu, soud v rámci řízení o přiznání peněžitého plnění Instituci rozhoduje i o existenci či neexistenci práva požadovat po Navrhovateli zaplacení smluvního úroku a jiných plateb na spotřebitelský úvěr v určité výši.

Stejně tak není v tomto případě pochyb o tom, že v probíhajícím soudním řízení a v řízení před finančním arbitrem je dána totožnost účastníků, když v soudním řízení vystupuje na straně žalobce Instituce a na straně žalovaného Navrhovatel, neboť jak vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2014, sp. zn. 31 Cdo 2740/2012, „[c]o do totožnosti osob, není samo o sobě významné, mají-li stejné osoby v různých řízeních rozdílné procesní postavení (např. vystupují-li v jednom řízení jako žalovaní a ve druhém jako žalobci)“.

Námítky, které Navrhovatel namítá proti pohledávce Instituce v řízení před finančním arbitrem, může uplatnit v rámci své obrany proti žalobě Instituce v probíhajícím soudním řízení, což ostatně, jak vyplývá z Protokolu o jednání, Navrhovatel již učinil.

4. K výroku rozhodnutí

Finanční arbitr na základě všech výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že návrh Navrhovatele je podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi nepřipustný, neboť v téže věci probíhá řízení před soudem.

Finanční arbitr řízení podle § 14 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastaví usnesením, jestliže následně zjistil, že návrh je nepřipustný podle § 9 téhož zákona.

Z výše uvedených důvodů rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podat odůvodněné námítky k finančnímu arbitrovi do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Včas podané námítky mají odkladný účinek.

V Praze dne 22. 2. 2017

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr